

- Bērni skaita t.dz. par Miķeļdienu;
- Iet rotaļās „Einam, šeinam”, „Cūka griķos”, ”Mala, mala pelīte”;
- Min mīklas;
- Dzied dziesmu „Pēterītis ar Miķelīti”;

Beigās visi cienājamies ar pašizcepto pīrāgu un dārzeņiem, augļiem, ko uzdāvināja Miķelītis.

Miķelītis atvadās līdz nākošajam gadam un aicina bērnus audzēt dārzeņus – lielus, jo lielus, lai varētu nākošgad piedalīties izstādē.

Pašanalīze.

Šajā nedēļā mēs uzzinājām par Miķeļdienu no mīklām, ticējumiem, tautas dziesmām un rotaļām. Miķeļi ir vieni no latviešu tautas tradicionālajiem svētkiem, ko svin bērnudārzos un skolās, arī sabiedrībā.

Aplūkojām, aptaustījām, izgaršojām dārzeņus un augļus, jo pēc ticējumiem visai ražai jābūt novāktai.

Vērojamos ārā lūkojām – vai dārzeņi, augļi jau pagrabos, vai dārzi aparti, tas patiešām apstiprinājās.

Šajā nedēļā aktīvi darbojāmies – zīmējām, līmējām, veidojām no plastalīna, no dārzeņiem cilvēciņus, no dārzeņiem pagatavojām spiedodziņus, vijām lapu vītnes, vērām pilādzogas, no dzijas veidojām ābolīšus, cepām ābolu pīrāgu un svinējām Miķeļdienu.

Pats interesantākais un priecīgākais brīdis šajā nedēļā - bērniem bija roku lelle Miķelītis. Bērni ļoti iemīlēja Miķelīti un ik rītu sasveicinājās, samīļoja viņu, visur ņēma līdzī arī pastaigā. Bērniem pēdējā dienā žēl bija šķirties.

Šajā nedēļā dienas ritēja ātri, jo nodarbības tika pārdomātas, izraisīta bērnos interese, tika pielietotas dažādas metodes, notika darbības veidu maiņa, un caurvijās visai nedēļai Miķeļiša tēls, kas paspilgtināja bērnu priekšstatus.

Pati šajā nedēļā jutos gandarīta, jo šī nedēļa izraisīja bērnos interesi, neviltotu prieku un vēlmi darboties.

Izstrādāja: pirmsskolas skolotāja Ilze Kravale